

Ikt. sz. KTB/42-1/2013.

KTB/24/2013. sz. ülés
(KTB/199/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2013. június 10-én, hétfőn 11 óra 37 perckor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott együttes üléséről

Tartalomjegyzék

Napirend:	3
Az ülés megnyitása	6
A napirend elfogadása	6
A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat záróvitájának és zárószavazásának előkészítése	6
<i>A napirendi pont lezárása</i>	<i>10</i>
A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása	10
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	10
Kérdések.....	10
Az előterjesztő válasza	11
Észrevételek, megjegyzések	12
<i>Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról</i>	<i>18</i>
Az ülés bezárása	18

Napirend:

1. - A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11209. szám - záróvita és zárószavazás előkészítése)
2. A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat (T/11474. szám általános vita)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Dr. Puskás Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Balázs József (Fidesz)

Balla György (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Magyar Anna (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Dr. Pószán László (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Boldvai László (MSZP)

Dr. Szekeres Imre (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Pósze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott:

Babák Mihály (Fidesz) Balla Györgynek (Fidesz),
Balázs József (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Balla György (Fidesz) Babák Mihálynak (Fidesz),
Dr. Dancsó József (Fidesz) dr. Pószán Lászlónak (Fidesz),
Ékes József (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Font Sándor (Fidesz) dr. Puskás Imrének (Fidesz),
Herman István Ervin (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz),
Márton Attila (Fidesz) Magyar Annának (Fidesz),
Dr. Nyitrai Zsolt (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Dr. Vitányi István (Fidesz) Seszták Oszkárnak (KDNP),
Hoffman Pál (KDNP) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Puch László (MSZP) dr. Veres Jánosnak (MSZP).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Banai Péter Benő, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára
Dr. Kisgergely Kornél, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára
Gyula Gábor, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezetője

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 37 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a bizottság mai ülését megnyitom. A jelenléti ív szerint határozatképes a bizottság, figyelembe véve a helyettesítéseket is.

A napirend elfogadása

A kiküldött meghívó és a tényleges helyzet között van némi különbség. Két, illetve az egyebekkel együtt három napirendi pontot javaslok most megtárgyalni. A meghívóban csak egy szerepelt, mert akkor nem volt még egyértelmű az, hogy a kormány által benyújtott, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat is tárgyát képezi mai bizottsági ülésünknek. Arra való tekintettel különösképpen, hogy a házelnök úr kijelölte első helyen a gazdasági bizottságot, második helyen a mi bizottságunkat arra, hogy ezt a törvényjavaslatot abból a szempontból tekintse át, hogy általános vitára ajánlja-e. Ezzel tehát kiegészíteni javasolom a mai napirendünket, ami tehát akkor első helyen az ez évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslatához érkezett, kormányoldalról érkezett törvényjavaslat módosítóinak a megvitatását jelenti, a második a Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslatot, a harmadik pedig az egyebek.

Ez tehát a javaslatom, és ez ügyben kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ezt elfogadják-e. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel Jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta ezt a napirendet.

A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat záróvitájának és zárószavazásának előkészítése

Rátérünk az 1. napirendi pont tárgyalására, az ez évi költségvetési törvényről szóló módosító javaslat utolsó három módosító javaslatainak megvitatására. Tisztelettel köszöntöm körünkben Banai Péter helyettes államtitkár urat, és megadom neki a szót annak indokolása céljából, hogy a 24. óra vége felé milyen indokok vezették a kormányt arra, hogy újabb módosító indítványokat nyújtson be az általa korábban beterjesztett törvényjavaslatához. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ahogy elnök úr is mondta, a kormány részéről Varga Mihály miniszter úr három módosító javaslatot terjesztett az Országgyűlés elé. Mindhárom módosító javaslat csak a költségvetési törvény normaszövegét érinti, tehát a főösszegeket változatlanul hagyja.

Az első javaslat sorrendben, amely /14. számon fut, ha szabad mondanom, egy tipikus koherenciás módosító javaslat, ugyanis a költségvetési törvényben az egyházakkal kapcsolatos fogalomhasználatot hozza összhangba a vallási közösségek jogállásával és működésével kapcsolatos törvényeknek az alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló, T/10750. számú törvényjavaslattal. Tehát ugyanazt a terminológiát vezeti át a költségvetési törvényjavaslaton, mint amit az úgymond vallásügyi törvény tartalmazni fog. Az a fontos, azt gondolom, a módosító javaslat kapcsán, hogy az új terminológia a költségvetési törvényben csak akkor lép hatályba, ha az említett vallásügyi törvény elfogadásra kerül.

A második módosító javaslat a /15. számon a patikaprogram, a patikusok tulajdonszerzésének szabályait módosítja kismértékben. 2014. január 1-től csak azok a patikák működhetnek Magyarországon, ha a patikusnak legalább 25 százalékos tulajdonrésze van. Ehhez a tulajdonszerzéshez a kormány kamattámogatott hitelt kíván nyújtani, illetőleg

ehhez a hitelhez állami garanciát. A törvény jelenlegi szövege csak a Fejlesztési Bank kamattámogatási programjához biztosítaná a garanciavállalást, a pénteki napon beterjesztett módosító javaslat pedig kinyitná ezt a kört, nemcsak a Fejlesztési Bank, hanem más bank hitele esetén is lehetővé válna a Garantiqa Hitelgarancia Zrt. kezességvállalása.

A harmadik módosító javaslat, amely /16. számon fut, a kormány, illetőleg a nevében Varga Mihály miniszter úr magánfuvarozókkal kötött megállapodásából fakad. Ugye, a múlt héten köttetett egy olyan megállapodás, amelynek értelmében az elektronikus útdíj értelmében a fuvarozók különböző kedvezményeket vehetnek igénybe, például kamattámogatott hitelt. Ahhoz, hogy ez a kamattámogatott hitel minél olcsóbban jusson el a hazai kis- és középvállalkozásokhoz, az állam kezességet biztosítana a kamattámogatást és hitelt lebonyolító KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. részére, valamint a fuvarozók fizetési kötelezettsége mögé is állami garanciát biztosít. Ez utóbbi, ahogy említettem, a múlt hét hétfőn került aláírásra, tehát időben most lehetséges ennek törvényi háttérét megteremteni.

Amennyiben kérdés merül fel a módosító javaslatok kapcsán, úgy természetesen azokra igyekszem válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Kinek van kérdése? Veres képviselő úrnak van.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! A kérdésem úgy szólna, hogy miután itt a harmadik indítványban a 8 milliárd forintos összeg szerepel, ez számszerű változást jelent-e az eredetihez képest. Magyarul a jelenlegi törvényben szereplő értékhez képest ez jelent-e módosítást.

A másik pedig a patikaprogrammal kapcsolatos. Itt az indoklás nincs teljesen összhangban a szöveggel. Az indoklás a szöveg első mondatában történő változtatást, mármint az államilag támogatott kihagyását indokolja, de a második módosítást nem igazán, hogy miért marad ki az MFB Zrt. Ugyanis így, ahogy be van adva, az azt jelentené, mintha nem az MFB Zrt. lenne a hitelezés donora. A kérdésem tehát az, hogy miután nem indokolja a módosító indítvány ezt a második változtatást, ami benne van, ott pontosan mi is történik.

ELNÖK: Köszönöm. Két kérdés volt, akkor megadom a lehetőséget a válaszra. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Miniszter úr első kérdését illetően azt kell elmondjam, hogy a fuvarozók kamattámogatásáról, illetve az e mögötti garanciavállalásról az eredetileg benyújtott törvényjavaslat nem rendelkezik. Tehát nem meglévő kereteket ír át a pénteki módosító javaslat, hanem új szabályokat szerepeltet a normaszövegben. Az állami kezesség 8 milliárd forintos összege azt jelenti, hogy 8 milliárd forintig vállal az állam készfizető kezességet a KAVOSZ hitelei, illetőleg a fuvarozók hitelei után. Mivel 80 százalékos állami kezességvállalásról van szó, ez azt jelenti, hogy effektíve 10 milliárd forint összegig lehet hitelt fölvenni, és ennek 80 százalékát, maximum 8 milliárd forintot biztosít az állam. Megjegyzem, hogy ez egy felső limit, de várhatóan ennél kisebb lesz az az összeg, amit a kis- és középvállalkozások az e-útdíj fizetésénél figyelembe vesznek. Ez egy kezességvállalási limit, tehát ehhez költségvetési beváltás automatikusan nem kapcsolódik, csak abban az esetben, ha a hitelt fölvelt szervezet a fizetési kötelezettségét nem tudja teljesíteni.

A második kérdés kapcsán. Valóban, az egyik módosítás, „az államilag támogatott” kifejezés kihagyása a normaszövegből azt a célt szolgálja, hogy a részletszabályok ne törvényben, hanem kormányrendeletben szerepeljenek. Azt gondolom, hogy miniszter úr felhívta a figyelmet arra, hogy a módosítás valóban egy lényegi pontban tágabbra nyitja a

kört, az MFB hiteleihez képest. Igazából ehhez pluszkiegészítést nem tudok tenni, ez a lehetőséget biztosítja arra, hogy ne csak az MFB által nyújtott hitelekhez, hanem más bankok által nyújtott hitelekhez is kezesként a Garantiqa Zrt. beálljon az ügylet mögé. Tehát a patikusok részére a tulajdonszerzést ez a rendelkezés könnyebbé teheti. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük a válaszait, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Kinek van véleménye az indítványokról? Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm. Köszönöm a válaszokat, teljesen korrektek voltak. De nem egyformán látjuk ezek után sem. Most úgy gondolom, hogy a patikatémában benyújtott módosítás azzal, hogy nem törvényi szinten szabályozza azt, hogy államilag támogatott, természetesen lehetővé teszi azt is, hogy nem lesz támogatás a történet mögött. Annak, hogy az MFB Zrt. kiveszi, az egyik értelmezése az, amit államtitkár úr mondott, és ezt én nem vitatom, nevezetesen, hogy más pénzügyi intézetek által folyósított ilyen hiteleknel is lehetővé válik a jelenleg számunkra nem ismert kormányrendeletben történő valamiféle segítség, de ez megint csak azt jelenti, hogy csökkenő garanciája van az ügynek. Tehát, ha kikerül belőle az állami bank, az nemcsak azt jelenti, amit államtitkár úr mondott, hogy mások számára is igénybe lehet venni a „nem tudjuk, mit”, mert nem ismerjük a rendeletet, ezért azt kell mondjam, hogy ez semmiképpen nem javítja, vagy nem erősíti ennek a programnak a garanciáit.

A másik megjegyzésem. Értem. Értem a 8 milliárdot is, ebben nincs is vitánk egymás között. Az igazi problémát abban látom, hogy az e-útdíj fizetése olyan mértékű átalakulását fogja eredményezni a fuvarozói piacnak, amely ma még szinte beláthatatlan. Nem azt akarom mondani, hogy a kicsik szinte teljesen ki fognak szorulni a piacról, bár vannak ilyen vélekedések is ebben a kérdésben. Annak kifejezetten örülök, hogy van ilyen jellegű kormányzati vállalás is a dolog mögött, de tartok tőle, hogy ez egy koncentrációs folyamatot fog elősegíteni, nem pedig azt, hogy a kicsik is megmaradjanak a piacon. A véleményemet ezzel kapcsolatban itt röviden elmondtam. Nem kívánok államtitkár úr álláspontjával vagy érvelésével vitatkozni, mert az érvelése korrekt volt, és nem is arra mondtam, csak a módosító indítványnak van még másik következménye is, vagy lehetséges következménye is, ezt szerettem volna érzékeltetni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További észrevételek, vélemények? *(Nincs jelentkező.)* Engedjék meg, hogy röviden én is mondjak véleményt. Hadd fejezzem ki azt a, hogy mondjam csak, szomorúságomat, hogy újabb korrekciók történnek ilyen módon azon a törvényjavaslaton, amit a kormány nyújtott be. Rendkívül liberális ez a törvényalkotási folyamat, amit sikerült a Házzsabály-módosítással az Országgyűlésnek megalkotnia. Tudom, hogy abszolút korrekt ez a három módosító javaslat, házzsabályszerű, hiszen a Házzsabály megengedi azt, hogy ne csak úgynevezett koherencia zavarok esetén történjenek itt az utolsó percekben módosítások, hanem tartalmi értelemben is, ahogy itt történt is. Államtitkár úr utalt rá korrekten, hogy az első indítvány egy úgymond koherencia zavaros ügyeket akar megoldani, a másik kettő már tartalmi ügyekkel foglalkozik.

Tehát olyan benyomást kelt ez, túl azon, hogy nem elegáns, hogy amikor a kormány csinálta a törvény módosítását, akkor ezekkel még nem találkozott, vagy később jutott eszébe, vagy más valami miatt kerültek ide ilyenkor ezek az ügyek. Szóval mindenképpen szerencsétlen mód ez, mert arra már nincs mód, hogy a plenáris ülésen erről vita legyen. Itt ugyan lehet vita, a plenárison már nincs, tehát kész tények elé van állítva az Országgyűlés, csak szavazhat róla. Ennek a törvényjavaslatnak kapcsán 11 módosító indítvány született, és ebből csak 3 volt képviselői, 5 bizottsági, 3 kormányjavaslat. Tulajdonképpen az 5 bizottsági is a kormány javaslata volt de facto, ezt tudjuk, tehát praktikusán úgy néz ki, hogy van egy

törvényjavaslata a kormánynak, és utána benyújt hozzá 8 módosító indítványt a költségvetési bizottság áldásos közreműködésével. Nekem ezek a gondjaim a mostani napirendi ponttal kapcsolatban.

További észrevétel? Balla képviselő úr!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Csak nagyon röviden szeretnék reagálni, mert elnök úr azt mondta, hogy nincs mód vitázni a plenáris ülésen. A zárószavazáskor van mód a plenáris ülésen vitázni. Igaz, 5 percben, de megkockáztatom, senki a bizottsági ülésen sem beszélt többet most, mint 5 perc. Tehát azt gondolom, mindenki a kritikáját is, a támogató véleményét is ezen módosító javaslatokkal kapcsolatban nyugodtan el tudja mondani. Általában véve nem cáfolom feltétlenül, amit elnök úr állított, de hogy egyébként ez a vitába bőven belefért, az teljesen egyértelmű.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Valóban igaza van, elfogadom ezt a korrekciót, van módja a plenáris ülésen a frakciónak 5 percben, hogy mondjon valamit. De hát ismerjük azt a légkört, azt a hangulatot, ami a zárószavazás előtti vitákat jellemzi. Őszintén szólva, ne mondjuk már itt egymás között, hogy ezek komoly szakmai viták volnának. Tény az, hogy valóban van 5 perce egy frakciónak erre.

Jó, egyéb észrevételt nem látok. Akkor megkérdem, kíván-e reagálni államtitkár úr az észrevételekre. A kérdésekre válaszolt, az észrevételekre kíván-e reagálni?

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden azt tenném hozzá a most benyújtott 3 módosító javaslatához, hogy kettőt korábban semmiképpen nem lehetett volna benyújtani. Az egyházügyi törvény státusát illetően 17-én várható zárószavazás, azt gondolom, a kormány helyesen járt el, amikor megvárta a törvény alakításának azon fázisát, amikor már csak a zárószavazásra kerülhet sor, és ennek tükrében tett javaslatot a költségvetési törvény és az egyházügyi törvény összhangjának megteremtésére.

A fuvarozók kapcsán, ahogy említettem, hétfőn született megállapodás, és itt röviden reflektálnék Veres miniszter úr fölvetésére. Én pozitívumként ítélem meg azt, hogy sikerült hosszas tárgyalások után konszenzust találni a fuvarozókkal. Egyik oldalról Varga miniszter úr az aláíró, a másik oldalról a Magánvállalkozók Nemzeti Fuvarozói Ipartestülete, a Waberer International és a Magyar Közúti Fuvarozók Egyesülete az aláíró. Tehát egy széles fuvarozói körrel sikerült megállapodásra jutni, és ennek alapján kerülhetett sor most az állami kezességvállalást tartalmazó fuvarozói e-útdíjfizetés miatti szabály módosítására.

A harmadik módosító javaslat kapcsán elfogadom azt a patikaalap tekintetében, hogy a szabályozást korábban is meg lehetett volna alkotni. Akkor itt egy keretszabály alakítására tesz javaslatot a kormány, hasonlóan más kezességvállalásokhoz. A pénteken benyújtott javaslat a patikaalap tekintetében egy keretszabályt fogalmaz meg, és kormányrendelet szabályozná a részleteket. Ezért javasolta a kormány, hogy módosuljon a szabályozás. Tehát a mondanivalóm lényege az, hogy úgy látom, a három módosító javaslatból kettő olyan, amit korábban nem nagyon lehetett volna benyújtani, a harmadik tekintetében elfogadom elnök úr és a tagok azon kritikáját, ha úgy tetszik, hogy a szabályozásra korábban is javaslatot lehetett volna tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A szavazás következik. Egyesével szavazunk a javaslatokról.

Az első a /14. számú javaslat. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság döntő többsége támogatja az indítványt.

A /15. számú javaslat következik. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Hasonló a helyzet, a bizottság többsége támogatja.

Végül a harmadik a /16. számú módosító javaslat. Ki támogatja a bizottság részéről? *(Szavazás.)* A bizottság döntő többsége támogatja. Köszönöm szépen.

A napirendi pont lezárása

Az 1. napirendi pont tárgyalásával végeztünk. Köszönjük szépen államtitkár úrnak a közreműködését.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása

Következik a 2. napirendi pont, a Magyar Nemzeti Bank általános vitára bocsátására vonatkozó vita. Köszöntöm a minisztérium vagy a kormány képviselőjét, majd szíveskedjék bemutatkozni. Át is adom a szót arra, hogy ezt a törvényjavaslatot szíveskedjék kommentálni, indokolni. Tessék parancsolni!

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

GYULA GÁBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Gyula Gábor vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium pénzügyi szabályozási főosztályvezetője. Néhány szóban röviden bemutatnám a Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslatnak egy fő célja van, a pénzügyi felügyeleti rendszer megerősítése. Ehhez alapvetően két fő pillért tartalmaz. Az egyik pillér arról szól, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által ellátott felügyeleti, fogyasztóvédelmi funkciókat a jövőben a Nemzeti Bank lássa el. Ezek a pénzügyi felügyeleti, fogyasztóvédelmi funkciók a Magyar Nemzeti Bank szervezetébe integrálódjanak. A másik pillére ennek a törvényjavaslatnak a Nemzeti Banknak már most is meglévő pénzügyi stabilitási feladatát, funkcióját erősítené meg. Egyértelműsítene a Nemzeti Bank pénzügyi stabilitási feladatait, illetve a Nemzeti Banknak ehhez konkrét szabályozási jogköröket is biztosítana.

Nagyon fontos hangsúlyozni, hogy ezek az új feladatok alapvetően nem változtatják meg a jegybank klasszikus funkcióit, feladatait, azaz az alapvető feladata továbbra is az árstabilitás biztosítása, fenntartása marad a Nemzeti Banknak, ezen elsődleges cél veszélyeztetése nélkül látja majd el ezeket az új funkciókat is. Az új felügyeleti funkciók ellátására létrejön egy úgynevezett Pénzügyi Stabilitási Tanács a jegybankon belül, amely a Monetáris Tanács által kijelölt keretek között dönt majd a pénzbiztosítási, tőkepiaci felügyeleti szektorral összefüggő tevékenységgel kapcsolatos legfőbb döntésekben, a fogyasztóvédelmi, a fogyasztóvédelmi békéltetési, illetve a piacfelügyeleti ügyekben. Tehát ily módon kerülnek elhelyezésre a jegybank szervezetén belül ezek az új feladatkörök.

Azt emelném még ki, hogy a törvényjavaslat október 1-jei hatálybalépést tartalmaz, tehát október 1-től ezeket, a jelenleg még a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által ellátott funkciókat a Nemzeti Bank látná el. Röviden most ennyit mondanék, és kérdés esetén állok rendelkezésükre. Köszönöm szépen.

Kérdések

ELNÖK: Mi is köszönjük, főosztályvezető úr. Kinek van kérdése? *(Nincs jelentkező.)* Akkor én hadd tegyek föl egy kérdést. Sok kérdésem volna, de nem kívánom mind föltenni. Az időpont. Október 1-jén kívánja ezt a kormány hatályba léptetni. Ebből viszont az következik, bár ez már nem kormányprobléma, hanem parlamenti, törvényalkotási probléma, az október 1-jei megcélzott határidőből az következik, hogy itt az árvíz tetején és az éj leple

alatt kell majd ezt a vitát lefolytatni az Országgyűlésnek. Ami szerintem nagyon rossz dolog, hogy egy ilyen nagyon jelentős ügyben, hogy tudniillik integrálódik ez a két szervezet, és egyéb összefüggések is vannak természetesen az új törvényben... Tehát miért kellett ezt ilyen sürgősre venni? Miért nem volt itt elég mondjuk az év vége? Ez az én kérdésem. Kinek van még kérdése? Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Az első kérdésem úgy szólna, hogy nyilván egy olyan intézményt érintő kérdésről van szó, amelyben Magyarországnak vannak nemzetközi kötelezettségei is, hol tart ezzel kapcsolatban az egyeztetés az Európai Központi Bankkal. A második kérdésem úgy szól, hogy miután különböző nyilvánosságra került előzetes javaslatok közül egyik sem tartalmazta ezt az időpontot, hanem mind későbbi időpontot tartalmazott, mi az a nyomós érv, ami az október 1-jei időpont mellett döntött az előterjesztés során. A harmadik kérdésem, ez részben ennek elágazása, hogy ilyen mértékű intézményi változtatást sokféle tapasztalat alapján nagyon alapos előkészítéssel és célszerű január 1-jével csinálni, ezért azt szeretném kérdezni, hogy vajon mi az oka annak, hogy nem veszik figyelembe ezt a január 1-jei lehetőséget, opciót.

Az utolsó, hogy itt az előterjesztésben igazándiból annak megalapozottságára nem sok gondot fordítottak, hogy miért is lesz ez jobb majd. Mitől lesz hatékonyabb a dolog? Ezért szívesen hallanám, ha még a megalapozásról mondana némi meggyőző érvet, mert sem az időpontot, sem pedig a jelenleg megtett lépéseket a megalapozás érdekében nem tartom eléggé meggyőzőnek a mi szempontunkból. Ezért gondolom azt, hogy azért itt még jelentős kételyek merülnek föl. És most nem akarok belemenni abba, hogyan fognak majd szervezetileg működni ezt követően a jegybank különböző tanácsai, és milyen is lesz a makro- vagy mikroprudenciális biztonság, már csak a felkészülés rövidege miatt is. Mert ez is olyan kérdés lenne, amivel még elég hosszasan lehetne foglalkozni, de ezt most nem akarom igazándiból exponálni, csak szeretném jelezni, hogy ez is egy viszonylag komoly aggály kérdéskörként megfogalmazható. Köszönöm szépen.

Az előterjesztő válasza

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdéseknél tartunk. Több kérdés, úgy látom, nem lesz, akkor megadom válasza a lehetőséget főosztályvezető úrnak. Tessék!

GYULA GÁBOR (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Az első számú kérdés az volt, hogy miért október 1-jei hatálybalépés szerepel a törvényjavaslatban. A kormány több dátumot is vizsgált, illetve a Nemzetgazdasági Minisztérium is több dátumot is megfontolt. Az október 1-jei hatálybalépési dátum mellett szól az a fontos érv, hogy így lerövidül az az interregnum, fogalmazzunk így, amikor egy átmeneti időszakban igazság szerint már mindenki számára egyértelmű, hogy a jövőben a Nemzeti Bank lesz a felügyelet. De mégis az átmeneti időszakban a pénzügyi szervezeteknek és a fogyasztóknak is a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletére kellene úgy felügyelő hatóságként tekinteni, hogy valójában mindenki számára nyilvánvaló, hogy már megvan az a szándék, hogy a jegybank lássa el ezeket a feladatokat. A jegybankkal történtek egyeztetések, és biztosította a tárcát azzal kapcsolatban, hogy fel tud készülni, október 1-jére át tudja venni ezeket a feladatokat, tehát zökkenőmentes lesz a pénzügyi felügyeleti tevékenység átvétele. Ennek tudatában került a törvényjavaslatba az október 1-jei hatálybalépési dátum.

Elhangzott kérdésként, hogy a nemzetközi kötelezettségeinknek megfelelően az Európai Központi Bankkal történő konzultációval kapcsolatban mi a helyzet. Az erre vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően megküldte a Nemzetgazdasági Minisztérium

az Európai Központi Banknak konzultációra, tehát az EKB véleményét egyelőre várjuk az észrevételeit.

Az is fontos kérdésként merült fel, hogy mitől lesz hatékonyabb a felügyeleti rendszer, miért lesz jobb, ha a Nemzeti Bank látja el ezeket a feladatokat. Először azt szeretném hangsúlyozni, hogy jelenleg széttagoltak a pénzügyi szektorokkal kapcsolatos eszközök. Egy részük a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeleténél van, a Nemzeti Banknak is vannak bizonyos eszközei, és gyakorlatilag egy folyamatos együttműködési igényt, egy koordinációs igényt jelent ez. Ez az összevonás, az, hogy a Nemzeti Bank egymaga fog ezekkel az eszközökkel rendelkezni, megoldja ezt a koordinációs igényt, együttműködési kihívást. Így egységesen tud majd föllépni a pénzügyi szervezetek terén felmerülő kockázatokkal szemben. Szintén egy fontos szempont, a költség szempontjából is nyilván olcsóbb lesz, ha egy hatóság látja el azokat a feladatokat, amelyek eddig két intézmény széttagoltan végzett. Ugye, vannak átfedések, illetve nemzetközi téren is fontos, hogy egységes fellépés lesz. Azok a nemzetközi fórumokon, ahol eddig a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete és a Nemzeti Bank is külön-külön részt vett, innentől kezdve egy egységes vélemény lesz. Egy hatékonyabb nemzetiérdek-érvényesítést is várunk ettől. De hangsúlyoznám, hogy a legfontosabb az, hogy maga a pénzügyi felügyelet lesz várakozásaink szerint hatékonyabb azáltal, hogy lesz egy széles eszköztárral rendelkező erős és független jegybank, amely elláthatja ezeket a feladatokat. Köszönöm szépen.

Észrevételek, megjegyzések

ELNÖK: Mi is köszönjük. Megnyitom a vitát a törvényjavaslatról. Kinek van véleménye? Dancsó képviselő úr!

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, abban megegyezhetünk, hogy egy fontos törvényjavaslat van előttünk. Már csak abból kifolyólag is, hogy 2011-ben a Magyar Nemzeti Bankról külön törvényt fogadott el a parlament, és most nem azt a meglévő törvényt fogjuk módosítani, hanem egy új törvényként lett ez beterjesztve, beillesztve a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete feladatrendszerét. A világban számos megoldás található a pénzügyi közvetítő rendszer felügyeletére, ellenőrzésére, a prudenciális feltételek számon kérésére. Van, ahol klasszikusan ketté van választva a jegybanki funkció, illetve a piacon szereplők engedélyezése és figyelése. Van, ahol ez nem figyelhető meg, mert eleve egy szervezet látja el ezeket a funkciókat. Ennek klasszikus példája a Bank of England, ahol nem válnak ketté az ilyen típusú felügyelet, és van olyan megoldás, ahol gyakorlatilag nincs is a jegybanknak szerepe, mert adott esetben még klasszikus jegybank sincs. Bár az az igazság, hogy egyre kevesebb helyen van erre példa a világon.

A tendencia egyébként az, ha megnézzük Dél-Koreától Argentínáig, hogy egységesülnek a piacfelügyeleti, piacra lépési engedélyezési szabályok, illetve az ezzel foglalkozó intézmények. Az Európai Unió is, ahogy tapasztaljuk, az irányba igyekszik a felügyeleti rendszerét terelni, hogy egységes felügyeleti megoldás legyen. Úgy gondolom, ebbe a sorba illeszkedik a magyar megoldás is, amikor a jegybank és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének funkcióit összevonva, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét megszüntetve annak feladatai beolvadnak a jegybank feladatrendszerébe. Úgy gondolom, elég logikusan le van ez vezetve, ha képviselőtársaim már olvasták a törvényt. Hiszen látszik az, hogy a Monetáris Tanács, amely a makroprudenciális környezetre, stratégiára alapvető befolyással bír, meghatározza azok kereteit, Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak pedig meg kell valósítania a szervezeten belül ezeket a stratégiai feladatokat, az operatív megvalósításban kell tevékenykednie, ahogy szokták mondani, a javaslatban is így szerepel, hogy a

mikroprudenciális feladatokat kell ellátnia. Így, ahogy főosztályvezető úr is jelezte, egy szervezeti egységen belül kerül a stratégia meghatározásra, a pénzügyi közvetítő rendszert illetően, és ehhez a stratégiához fűződik szorosan az egyedi szintű stratégia megszolgáló operatív eszközzrendszer. Úgy gondolom, ez világos, stabil és átlátható rendszert tud eredményezni.

Hogy milyen kiváltó okok játszottak közre? Nyilván a 2008-ban elinduló pénzügyi válság azért megköveteli a gyors reagáló képességet, mivel adott esetben nagyon gyorsan lépéskényszerbe kerül az állam irányító, felügyelő rendszere. Láttuk ezt az amerikai nagy pénzügyi csődök esetében, bizony rendkívül fontos az, hogy adott esetben óráról órára figyelemmel tudja kísérni a felügyeleti rendszer azt, hogy milyen típusú változások vannak a piacon, ennek milyen következményei vannak a szabályozó rendszerben. Ehhez nyilván szükséges egy olyan szintű szabályozási lehetőség, amely eddig a rendeletekalkotási jogot adta meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének is, de most már, ahogy látjuk a javaslatból, gyakorlatilag kormányrendelet szintű szabályozást tud végrehajtani a jegybank elnöke. Tehát rendkívül nagy jogosítványokat kap a jegybank elnöke e vonatkozásban, minden információ és eszköz rendelkezésre áll valóban a gyors cselekvéshez. Nyilvánvalóan ebből kifolyólag a felelőssége is elég komoly lesz a jegybank elnökének, illetve a Monetáris Tanácsnak, mind a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak, hogy a pénzügyi közvetítő rendszer működőképességét biztosítani tudják, a pénzügyi problémák, pánikok kialakulását meg tudja akadályozni, be tudjon avatkozni, hogy adott esetben egy nem várt helyzetben is a legkisebb megrázkódtatással következzen be a pénzügyi közvetítő rendszer stabilitásának megőrzése.

Megítélésem szerint ez a törvényjavaslat ebben a tekintetben jól átgondolt, jól végiggondolt, világosan a szerepek, a felelőségek. Tehát ez egy komoly lépés annak érdekében, hogy a megváltozott környezethez egy megváltozott intézményrendszer álljon rendelkezésre annak érdekében, hogy Magyarországon a pénzügyi stabilitás tartható, sőt, javítható legyen, ezáltal a befektetői bizalom is jelentősen növekedhet az elkövetkezendő időszakban. Ezért a magam részéről általános vitára mindenképpen alkalmasnak tartom a javaslatot, és kérem képviselőtársaimat is, hogy majd támogassák a vita során, illetve szavazataikkal is. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. További észrevételek? Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Három megjegyzést szeretnék tenni. Az első. Maga az, hogy milyen módon van szervezve egy országban ez a tevékenység, országspecifikus, tehát lehet így is, lehet úgy is. Azaz lehet úgy, ahogy jelen pillanatban van, és lehet úgy is, ahogy a tervezet tartalmazza. Ebben szerintem nincs igazi recept senki kezében, ebből következően van ilyen hivatkozás meg olyan hivatkozás is. Egy dolgot tudok állítani, hogy a jelenlegi szervezeti struktúrában, még amikor a legsúlyosabb helyzet volt, akkor sem volt gond Magyarországon a pénzügyi stabilitással a szónak abban az értelmében, ahogyan az intézmények ezt fenn tudták tartani, és működtetni tudták. Ilyen értelemben tehát meggyőződésem szerint a nagy válság időszakában sem volt bizonytalanság, piaci pánik, vagy hasonló dolog itt, Magyarországon. Látjuk azóta már, hogy más országokban komolyabb problémák is felmerültek, adott esetben eurózónás országokban is, hiszen több ország is volt, akik másként jártak.

Éppen ezért ez tulajdonképpen egy olyan lehetőség, ami minden további nélkül, szakmai vitában eldönthető így is, úgy is. Ugyanakkor a benyújtott javaslat kapcsán vannak olyan problémák, amelyekről érdemes szólni. Dancsó képviselő úr is erényként mondja azt, hogy egy új jegybanktörvény kerül előterjesztésre, nem pedig a 2011-es módosítása. Erre most azt válaszolom, hogy bizonyos értelemben az idő múltával mégis csak egy hasonló szituációt élünk meg, hiszen az előző jegybanktörvény az előző Fidesz-kormány időszakában

született. Akkor egy Járai Zsigmond nevű pénzügyminiszter terjesztette elő, és az ő jegybankelnökké válását készítette elő maga a törvény. Minden tekintetben, szervezeti, jövedelmi, működési metódus tekintetében. Akkor ezt ő pénzügyminiszterként vitte végig a parlamentben. Most a különbség annyi, hogy Matolcsy György már nem miniszter, hanem jegybankelnök, amikor is az ő személyéhez kötődő vagy személyére szabott jegybanktörvény kerül elfogadásra.

Ami miatt ezt merem mondani, annak oka a következő. Semmilyen indoklása nem tartalmazza, és nincs meggyőző érv amellest, hogy ez a bizonyos, Dancsó képviselő által meglehetősen pozitívan érintett rendeletalkotási jogkör miért szűnik meg 2009 végén? (*Sic!*) Miért akkor szűnik meg, teszem föl a kérdést. Semmi mást nem lehet találni, mint azt, hogy a jelenlegi jegybankelnök mandátuma szűnik meg két hónappal később. Azaz nyilvánvalóan egy személyhez igazodó vagy személyre szabott jogkör és dátum van most a törvénybe beírva. Szerintem ezt a kérdéskört sokkal körültekintőbben vagy sokkal elegánsabban is meg lehetett volna fogalmazni. Arról megint szakmai vitát lehet folytatni, hogy a jegybanknak kell-e ezt a felhatalmazást megkapnia. Ha viszont kell, akkor nem látom, hogy miért kell azzal az időponttal meg is szüntetni ezt a felhatalmazást.

A másik része a dolognak, miután itt azért az információk az utóbbi hetekben meglehetősen széles körben ismertté váltak, mindenki számára tudott az, hogy miért került ez új törvényként kidolgozásra. Ez megint az új jegybanki vezetés speciális szándékát erősíti, miért nem a régi törvény módosításával került sor erre. Ugyanakkor ez még nem érv és nem indok arra, ahogyan most az időzítés szerepel a törvényjavaslatban. Én magam azt gondolom, hogy ebben a tekintetben elnök úr kritikája is teljesen valós, hiszen láthatóan olyan periódusban fogja az Országgyűlés ezt tárgyalni, amikor tulajdonképpen éppen csak elkezdjük tárgyalni a normál ülőszak alatt, és a rendkívüli ülőszakon fogjuk befejezni, és gondolom, zárószavazással lezárni a következő héten. Azaz azt nem lehet mondani, hogy egy érvelt vitában végigvitt javaslatot fog majd elfogadni az Országgyűlés, lévén, hogy fizikailag sem hosszú az idő, ameddig ezzel foglalkozni fog az Országgyűlés a következő, gondolom, nem több, mint két hétben vagy 10 napban, ha pontosan fogalmazunk, a jövő hét végi zárószavazást feltételezve.

Ezért úgy gondolom, ha már ilyen szándék volt a kormánypártok részéről, akkor ezzel érdemes lett volna számolni és továbbgondolni. Maga az intézményi megoldási forma, amit most a javaslat tartalmaz, akár még jó is lehet minden további nélkül. Én magam azt gondolom, hogy a Monetáris Tanácsra háruló további feladatok meghatározása alapvetően rendben van, itt a Stabilitási Tanács kapcsán több kérdőjeles számunkra, de nyilván itt majd a vitában el fognak hangzani olyan érvek, amelyek még nem hangzottak el, nem íródtak le, amelyek pontosítani fogják majd, hogy milyen személyi körből és milyen módon fog kikerülni, milyen döntéshozatalban. Azért a most leírt változat szerint is egyértelműen meg lehet állapítani, hogy két eltérő fajsúlyú testületről van szó, már csak a kinevezés vagy a mandátummegszerzés okán is. A későbbiekben a függőségi viszony okán is láthatóan nem azonos súlyú testületekről van szó, aminek lehet ilyen-olyan-amolyan indoka. Én azt látom jelen pillanatban, hogy azért erről érdemes lesz még gondolkodni, vitákat folytatni, hogy pontosan miért így, és miért ezt a megoldást fogja a későbbiek során majd a jegybank követni a működésében.

Ezek azok a, legalábbis polémiák, amelyek ebben a kérdésben felvethetők. Meg vagyok arról győződve, hogy a körültekintőbb előkészítés egy támogathatóbb javaslatot is eredményezhetett volna. Láthatóan ez nem volt szándékuk a kormánypártoknak, nem volt szándéka a kormánynak. A magam részéről ezt csak sajnálni tudom. Ez egy olyan törvény, ami megérdemelte volna azt, hogy a kormány ebben a kérdésben a beterjesztést megelőzően érdemi egyeztetést folytasson le. Ilyenre nem került sor. Ezt mi csak sajnálni tudjuk, ebből

következően a nyilvánvalóan személyre szabott törvényalkotási gyakorlat miatt támogatásunkról nem tudjuk biztosítani ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További észrevételek? Pösze képviselő úr!

PŐSZE LAJOS (független). Csak nagyon röviden szeretném elmondani azt a véleményemet, hogy maximálisan egyetértek azzal, hogy lehetőleg minél hamarabb történjen valami a PSZÁF-fal. Nagyon sokfajta szempont alapján lehet mérlegelni, hogy valóban milyen intézmények tudnak együttműködni, a világban hol milyen megoldás van. Ezek hihetetlenül izgalmas kérdések. De ennél prózaibb a magyar valóság. A magyar valóság arról szól, hogy az elmúlt 10 évben a PSZÁF egyszerűen nem érezte, hogy mi a helye, mi a feladata. Ezért minden hónap késlekedés tulajdonképpen egy nagy hiátus mind a kormányzati munkában, mind pedig az állampolgárok érdekvédelmében. Szomorúan kell elmondanom, hogy még most is olyan színvonalon dolgozik a PSZÁF, hogy magam is több ügyben az ügyészséghez vagyok kénytelen fordulni a PSZÁF-fal szemben, mert minősíthetetlen az, amit elvégeznek.

Persze, ebben az is benne van, hogy összevissza keveredtek a funkciók a PSZÁF elmúlt 10 éves tevékenységében, a fogyasztóvédelemtől kezdve a kvázi populista szakszervezeti szempontokon át egészen a bankok működésének felügyeletéig, törvényességi vizsgálatáig természetesen. Tehát magával a lépéssel maximálisan egyetértek, és azzal is, hogy minél hamarabb történjen meg. Sokkal korábban meg kellett volna már lépni. Természetesen az is nagyon izgalmas, hogy milyen apparátussal, milyen szervezeti működés keretében lehet tovább végezni a bankfelügyeleti munkát. De egy nagy probléma felmerülhet, hogy mindazok az úgynevezett fogyasztóvédelmi vagy érdekvédelmi szempontok, amelyek óhatatlanul beépültek az elmúlt években a PSZÁF tevékenységébe, átmenthetők-e. Ezek artikulálhatók-e a Nemzeti Banknál, vagy pedig létre kell hozni valamilyen formában valahol egy külön szervezetet, amelyik igenis a magyar társadalmat, a magyar lakosságot megvédi mindazoktól a pénzügyi trükköktől, manipulációktól, amelyekkel a bankok régebben is és most is bombázzák őket. Nem maradhat a magyar lakosság védtelenül, védőernyő nélkül, védőszervezet nélkül. Hogy ez mi legyen, nyilván a politikának, a többségnek kell majd kitalálni, illetve ezt majd úgyis az élet ki fogja kényszeríteni, mert nagy igény van rá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További észrevételek? *(Nincs jelentkező.)* Engedjék meg, hogy magam is röviden véleményt mondjak erről a kezdeményezésről. Először főosztályvezető úr válaszára reflektálnék még. Én készséggel elhiszem önnek azt, hogy mind a Magyar Nemzeti Bank, mind a PSZÁF vezetői apparátusa felkészült arra, hogy ilyen rapid határidőn belül ez a fúzió megtörténjék. Különösképpen akkor hiteles ez a vélemény, ha még rá is parancsolnak esetleg a két intézmény vezetőire. Ezzel nem kívánok foglalkozni, végre tudják hajtani ezt a fúziót.

Azonban a kormány volt szíves egy nagyon fontos szereplőt kihagyni ebből a játékból, ez a parlament. A parlamentet hozzák olyan helyzetbe, hogy itt az éj leple alatt kell majd egy törvény megalkotni, ami nagyon fontos, itt erre példák is hangzottak el. Nem nehéz kiszámítani, főosztályvezető úr, hogy ha október 1-től ezt hatályba kívánja a kormány léptetni, akkor ezen a héten, a jövő héttel bezárólag ezt a törvényt meg kell alkotni. Ez egy teljesen komolytalan törvényalkotási gyakorlat irányába viszi a folyamatokat, és ezt parlamenti képviselőként én nem tudom akceptálni. Miközben elfogadom azokat az érveket, hogy szakmai szempontból a fúzióra talán érdemes sort keríteni, bár nincsen recept, ahogy ezt Veres képviselő úr hangsúlyozta. Annál is inkább, mert a PSZÁF működéséről, és itt vitatkozom Pösze képviselőtársammal, hivatalos negatív véleményt én nem ismerek.

Pontosabban ismerek pozitív véleményt. 2011-ben volt utoljára plenáris ülés előtt a PSZÁF éves jelentése, amikor a kormánypártok elsöprő többséggel, pontosabban egyöntetű többséggel elfogadták az éves jelentést. Azóta viszont nem hajlandók napirendre venni a PSZÁF jelentését. Miért nem kezdeményezte a képviselő úr ebben a bizottságban, hogy ugyan vegye már a bizottság napirendjére a PSZÁF 2011. évi tevékenységéről szóló jelentést, amit benyújtott a szervezet elnöke? Nem foglalkozott ezzel a parlament, miközben a nemzeti banki jelentésekkel sem hajlandó foglalkozni évek óta. Nem tudom az igazi okát, csak sejtéseim vannak, ezeket nem kívánom itt kifejtetni, hogy miért nem.

Tehát miközben nincs hivatalos vélemény a PSZÁF tevékenységéről, itt úgy aposztrofálja a képviselő úr, hogy számtalan probléma van vele, összekeverednek az ügyek, és így tovább. Hát miért nem néztük meg ezt akkor egy éves jelentés keretében, amikor ezeket részletesen megvitathattuk volna? Magyarul előzmény nélkülinek tűnik nekem ez a fúzió, annál inkább, mert a kormány jogalkotási tervében nem szerepel ilyen szándék. Navracsics miniszterelnök-helyettes úr december végén tájékoztatta az Országgyűlést arról, hogy milyen törvényjavaslatokat terjeszt a kormány a parlament elé. Erről szó sem volt. Mi történt az elmúlt fél évben? Egy jelentős esemény történt, új jegybankelnök van, aki láthatóan ambicionálja a személyes hatalmának a növelését, mert ezzel majd sikerülni fog neki. Hiszen olyan hatósági jogosítványokat kap, amikkel eddig nem rendelkezett. És ez már önmagában sem szimpatikus, újabb hatalmi góccokat koncentrálni a hatalmi szerkezetben.

Tehát ezért is kellett volna több időt hagyni az Országgyűlésnek arra, hogy ezt alaposan megvitassa, módosító indítványokat nyújthasson be. Mert olyan részletkérdésekben, nekem speciel számos gondolatom van, nem lesz rá időm fizikailag ezeket megcsinálni, hogy a leendő új makroszervezetnek vagy gigaszervezetnek az a tevékenysége, ami a törvényességi ellenőrzéssel vagy a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos, hogyan lesz ellátva. Vannak kérdéseim, vannak javaslataim is, nem nagyon fog beleférni a mai éjszakába, hogy ezeket elkészítsem. Tehát summa summarum, úgy látom, hogy a kormány megint teljes mértékben dezavuuálja a törvényalkotó tevékenységét, a parlament munkáját harmadlagosnak tartja. Ahogy tetszett mondani, lehet, hogy freudi elszólás volt, de nagyon jellemző, hogy a PSZÁF fölkészült, a Nemzeti Bank fölkészült, a parlament meg majd megszavazza. Hát ez a szereposztás nagyon lehangoló. Ez volt az én véleményem. Köszönöm szépen.

Úgy látom, további vélemények nincsenek, megadom a szót fősztályvezető úrnak reagálás céljából.

DR. KISGERGELY KORNÉL (Nemzetgazdasági Minisztérium): Elnézést elnök úr, Kisgergely Kornél vagyok, az NGM helyettes államtitkára, megengedi, hogy én reagáljak? Először is elnézést kérek, hogy elkéstem, de a gazdasági bizottság is pont ezt a törvényt tárgyalta. Ha megengedné, akkor azokra a kérdésekre, amiket már hallottam, én válaszolnék, utána átadnám a szót.

ELNÖK: Természetesen. Parancsoljon!

DR. KISGERGELY KORNÉL (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Veres képviselő úr azon kijelentése, hogy eddig nem volt gond a felügyeleti rendszerrel, szerintem azért erősen megkérdőjelezhető. Ha csak a devizahitelezés kérdésére tekintünk, és megkérdezzük az MNB, a PSZÁF és a kormány akkor regnáló képviselőit, akik abban az időszakban voltak hatalmon, amikor ez a probléma már veszélyes méreteket öltött, mind a három azt fogja mondani, hogy ők látták a problémát, tudatában voltak, de nem az ő felelőségük volt, nem voltak eszközeik, hogy fellépjenek ez ellen, ezért nem tudtak semmit sem tenni. Ezt a problémát orvosolja ez a törvényjavaslat. Lesz egy olyan intézmény, amely

teljes mértékben kontrollálni tudja ezeket a folyamatokat, és innentől kezdve nem mondhatja azt, hogy nem vette észre, nem volt eszköze, és nem tudott mit tenni ebben a kérdésben.

Az, hogy soha nem volt piaci pánik Magyarországon, teljesen ellenétes az én emlékeimmel. Az MNB-ben dolgoztam 2008-ban, és nekem az volt a benyomásom, hogy ha az IMF-et nem hívja be a kormány, akkor a piaci finanszírozás már a következő héttől ellehetetlenült volna, és bekövetkezett volna heteken-napokon belül az államcsőd. Ugyanígy 2009-ben a magyar bankrendszerrel kapcsolatban nagyon komoly aggályok merültek föl, és azt lehetett látni, hogy már a betétesek is menekítették ki a pénzüket az országból.

Azt, hogy a törvény személyre szabott lenne, már csak az is cáfolja, hogy ezzel az összevonással a kormány már korábban is próbálkozott, azonban akkor ezt gyakorlatilag az Európai Központi Bank letiltotta azzal, hogy csak majd az akkor regnáló elnök hivatali idejének letöltése után tudjuk megcsinálni. Tehát effektíve most van itt az idő, amikor ezt végre lehet hajtani. Pontosan ez volt az érvelésük. Arra az aggályra, hogy miért pont 2019 végén szűnik meg a sok közül az egyik makroprudenciális eszköznél a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletalkotási joga, nagyon egyszerű válaszunk van. Azért, mert akkor lép életben az Európai Unió direktívája, ami ezt már központilag fogja szabályozni, és innentől kezdve az MNB elnökének nem lesz ebben hatásköre. Ha akarjuk, ha nem, ezt kötelezően hatályon kívül kell helyezni.

A Pénzügyi Stabilitási Tanács, ami az MNB-ben létrejövő új szervezet lesz, az elnökből, a mikroprudenciális és makroprudenciális felügyeletért felelős alelnökökből és a releváns vezetőkből fog állni. Ez egyértelműen a Monetáris Tanács alá rendelődik. Tehát a Monetáris Tanács marad az MNB fő döntéshozó szervezete, és ő fogja kijelölni azokat az irányokat, amelyek mentén a PST működni tud. Éppen azért, mert ez a kérdés már napirenden van hosszú idő óta, és különösen azért, mert az MNB megjelentette ezt a javaslatát a honlapján, szakmai vita ezzel kapcsolatban már régóta folyik. Ugyanakkor a törvényben az igazán új passzusok a makroprudenciális felügyeleti eszközökre vonatkoznak, az MNB gyakorlatilag egy az egyben átveszi a PSZÁF feladatait, tehát ez nem jelent olyan bonyolult kihívást. Mindazonáltal a kormány részéről mi maximálisan nyitottak vagyunk arra, hogy minden információt és kérdést, ami önökben felmerül, megválaszoljunk, és minden kételyt eloszlassunk. Köszönöm. *(Dr. Veres János jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szavazás következik. Képviselő úr, lezártam a vitát. Személyes természetű? Akkor megadom a szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Csak azért, köszönve elnök úr nagyvonalúságát, hogy megadja a szót.

ELNÖK: Ha személyes jellegűnek minősíthetjük a reflexiót, akkor igen. Szakmailag már nem adok szót, mert az már lezárult.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): De abszolút személyes dologról van szó.

ELNÖK: Tessék!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Most államtitkár úr olyat mondott itt, amiről azt gondolom, hogy vagy nem hallotta, hogy mit mondtam, vagy egészen másról beszélt.

ELNÖK: Tessék mondani akkor a személyes részét.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Én azt mondtam, és fönntartom, hogy Magyarországon ebben a mostani struktúrában, amit most meg kívánnak változtatni, nem került sor bankpánikra, nem álltak az emberek sorban a bankok előtt, és nem volt olyan szituáció az elmúlt 10 évben, ami alapján azt lehetne mondani, hogy a mostani struktúra alkalmatlan a pénzügyi folyamatok ellenőrzésére. Ez az állításom.

A második állításom. Hogy mit feltételez a 2008-as időszakról, az az ön dolga. Én benne voltam abban az időszakban, pontosan tudom, hogy milyen döntések születtek, és mikor születtek ilyen jellegű döntések. Azt gondolom, hogy amilyen kifejezéseket itt használt, azok a valóságtól igen távol állnak. A valóságtól az áll távol, amit akkor az akkori kormány hivatalosan elmondott, az akkori jegybanki vezetés hivatalosan elmondott, és mindenki számára ismert. *(Sic!)* Ezért azt gondolom, hogy a szubjektív vélekedése, ami most itt állami minőségében elhangzott, jobb, ha azzal a kontrollal kerül a továbbiakban megfogalmazásra, ami a valósággal való szembevetést jelenti.

Úgy gondolom, ezt el kell mondani már csak azért is, mert meggyőződésem szerint egy olyan dolgot hozott be ebbe a vitába, ami nem a valóságnak megfelelően lett interpretálva. Az adott törvény kapcsán általam elmondottakra nem reagálás volt az, amit ön mondott, hiszen másról beszélt, és én fenntartom azt az álláspontomat, amit a vita korábbi szakaszában elmondtam. Főleg azért is, mert ön most egy olyan érvelést használt ebben a vitában, hogy az MNB részéről a honlapján kint lévő tervezetről régen lehetett már szakmai vitákat folytatni. De, államtitkár úr, ez a Magyar Országgyűlés költségvetési bizottsága. Ha önök komolyan vették volna a Magyar Országgyűlés tagjait ebben a kérdésben, akkor minimum egyszer tettek volna kezdeményező lépést annak érdekében, hogy egy ilyen törvény előkészítésénél meghallgassák azt, hogy a Magyar Országgyűlés képviselőinek is lehet erről álláspontjuk. Miután a kormány részéről ilyen kezdeményezés nem történt, nem volt, az MNB részéről sem volt ilyen jellegű kezdeményezés, ezért azt gondolom, hogy elnök úr ezzel kapcsolatban elmondott álláspontja teljes mértékben valós álláspont. A továbbiakban pedig azt gondolom, ha azzal kíván foglalkozni, amely időszakban nekem is megvannak a magam személyes tapasztalatai, akkor erről lehet egymás között beszélni, de nem jó, ha ön a mostani állami vezetői minőségében olyan álláspontot képvisel, ami személyes álláspontja lehet, de nem állami vezetőként. Köszönöm.

Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szavazás következik arról, hogy a bizottság alkalmasnak ítéli-e a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslatot. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a többség egyetért ezzel. Ki az, aki nem ért egyet? Három. Tehát tartózkodás nélkül, három ellenszavazattal a bizottság egyetértett azzal, hogy a törvényjavaslat általános vitára kerüljön.

Előadót is célszerű lenne állítani pro és kontra is, azt gondolom. A kormányoldalon Seszták képviselő úr vállalja a többségi véleményt. Kisebbségi vélemény? Nem hivatalos értesüléseim szerint ma késő délután lesz az általános vita, a részletes pedig holnap. A kérdés az, hogy legyen-e kisebbségi vélemény. Én tisztelettel jelentkezem a kisebbségi vélemény elmondására. *(Jelzésre.)* Köszönöm a bizalmat. Ritkán kapok bizalmat, úgyhogy ennek külön örülök.

Köszönöm szépen. A 2. napirendi pontot is lezártuk. Köszönjük szépen a kormány képviselőinek a közreműködést.

Az ülés bezárása

Az egyebekben szeretném azt bejelenteni, már szóba is került, hogy amennyiben ma ezt a törvényjavaslatot a Ház napirendjére veszi és megkezdí róla az általános vitát, és le is

zárja, és amennyiben lesznek módosító javaslatok, akkor holnap is ülést kell tartanunk a módosító javaslatokról. Mégpedig a holnapi napon, a határozatok meghozatala utáni időpontra fogom ezt akkor javasolni. Köszönöm szépen. Ennyi volt a bejelentésem. Ha másnak nincs, akkor befejezzük az ülést. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 37 perc.)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit